

J. A. R. E.

JUNTA DE AUXILIO
a los Refugiados Españoles

Delegación de Toulouse

5; Boulevard Carnot.

Toulouse 17 de Març del 1940

Srta. Lola COS
Compagnie Olivier
77; Faubourg Toulousain
MONTAUBAN (Tarn et Garonne)

Disitngida amiga:

Permeti abans que res que li demani excusa per no haver correspost abans la seva amable lletra del 28 de febrer. Ara fa vuit dies que ho vaig anar a fer i figuris l'ensurt que vaig tenir en comprovar que l'havia perduda. Tot seguit vaig considerar que havia anat a parar a mans del Sr. Ribera, per haver-me caigut a terra al despatx; sorbosament no havia estat així, el meu company Passarell la va trobar a terra a l'habitació on dormim. Es ara que corresponc a aquesta coloma que ha tornat al colomar. Però no solament ha estat aquesta la causa del meu retard car s'hi complica també el fet que, des de el dia 10, he deixat els aires mefitics del Comité catòlic per venir aci al J.A.R.E. a fer de segon d'en Peypoch, i a reemplaçar-lo si es compleixen els seus terbolos plans de marxar a America i deixar-me aci en qualitat de "responsable" davant dels refugiats que venen a tot hora, i no amb masses bons modos, a cercar "el oro de la Republica" que, com és sabut, "es de todos" ja es farà carreg que estic aclaparat i que des de fa una setmana considero el senyor Ribera com un angelet. ~~En~~ Quan ara fa tres dies el senyor Ribera en persona em portava aci al despatx els trescents francs dels deu dies que havia treballat al Comité, pot ben creure que vaig estar a punt que les llagrimes m'anessin cara avall. Si no fos que veig cada migdia les cares tristes dels meus ex-collegues i tinc ocasió d'escoltar les seves malediccions, m'hauria decidit ja a "tirar" una instancia sollicitant la meva readmissió.

Per la resta han passat bastantes més calamitats des que V. va marxar. A en Tost el varen agafar i l'han tingut vuit o deu dies engarjolat per "sortida irregular del camp d'Agde"; sorbosament tornat a ésser a casa seva. En Borràs tampoc no ha estat massa sortós. De moment semblava que les coses se li arnejarien una mica quan en Ribera va acordar que li fos donat un suplement en virtut que cada nit plegava a quarts de vuit enlloc de les sis; pero vet aci que abans d'ahir se li emportaren agafat el company de cambra per un motiu semblant al d'en Tost. Vosté ja sap el que és un company en l'exili i ja es farà carreg del desesper d'en Borràs, oi més si considera que aquest li havia lliurat l'import del lloguer de la cambra que l'altre, emocionat per la detenció, no va pagar. Altrament l'oficina del Comité continua plena com un ou i els funcionaris que

(2) hi van a esgarrapar els vint francs continuen beneint la seva sort; n' hi ha que no tenen cadira per seure i en Galí ha trobat el procediment d' utilitzar la petita escala per asseure's mig de gai-rell i poder continuar amb més repòs el seu etern solitari amb fitxes i postals. El Dr. Solanas; arxivant arxivant, ha arribat a posar l' ar-xiu de correspondència al dia de la qual cosa està molt satisfet. En

Serch segueix fent discursos als refugiats de bona fe i als patrons que si no fos l' Office de Placement, que continuem tenint d' esquena, els llogarien per anar a treballar. En Roure i Torrent em reemplaça amb avantatge en la benemèrita tasca de reunir les famílies que contiuen tant o més ~~separades~~ separades que abans tot i les ordres del Govern. Ara es diu als pares que procurin estalviar perquè s' ha acabat la consignació que hi havia per a pagar les despeses de viatge dels familiars. Potser V. sabrà què s' ha fet d' aquesta famosa consignació; l' únic que jo sé és que s' ha acabat abans que es pagués el viatge a ningú. Altrament es contiuen escrivint lletres a M. Pages, el qual no respon mai. També es dona el cas que alguns familiars arriben sense que hom sapiga; ni ells ni nosaltres, perquè han vingut. També s' ha donat el cas que els han amenaçat amb ficar-los a la preso; la majoria dels ~~qu~~ que s' hi troben es fan fonedissos i donem l' expedient per clos. L' Agnès se les heu ara amb els de les companyies de treballadors. "Aviat els trobarem una solució" convé que "mantinguin el contacte", "ja els avisarem" La resta continua fent fitxes i enviant circulars amb una constància i resignació digna de millor sort. El fitxer ~~va~~ veritablement goig: els camps són ara completament buids, però es pot saber la "gent que hi ha als camps" ; no cal més que consultar al fitxer.... El Sr. Trias fa les seves acostumades aparicions meteoriques; però ara perlbonga cada cop més les seves absències. En Ribera continua donant les disposicions adequades per guanyar temps i s' ha aconseguit tenir la correspondència al dia. Ara li agradaria de treballar al Comitè....

Sortosament per als que ara es disputen una cadira per seure estaran contents de la seva decisió de restar a Montauban. Per la meua part jo la felicito i em felicito de la seva situació actual, perquè cregui que és una gran sort poder esbargir-se una mica fora d' ~~aquest~~ aquest miserable clos dels refugiats.

D' alla baix en tenim moltes notícies totes les quals, no obstant, deixen les coses al mateix lloc. El Franco no es pot aguantar, però és el cert que continua i que els mesos de desterro van passant sense que arribi aquest canvi tant esperat. Jo tinc la impressió que mentre els aliats no aconsegueixin redreçar completament la seva situació no s' hi podrà veure clar referent al pervenir del nostre país. Si les coses continuen de ~~la~~ la mateixa manera en el pla internacional, tenim franco i feixisme a Espanya per a temps. La gent de Montpel·lier també escrivien setmanes enrera que tot s' havia d' arranjar favorablement als nostres interessos molt aviat, però ara tots estan desilusionats i parlen de marxar a America o demanen ~~que~~ que els serquem treball. El millor es prendre's les coses amb calma i fer la seva via que és fet i fet el que han decidit tots els que tenen dos dits de front. Clavar-se a geure i esperar que el Sr. Franco no trigarà gaire a trencar-se la nou del coll, es propi dels que allà baix portaren el nostre país al desastre que patim tots.

Esperant les seves noves, la saluda afectuosament

Aitay